

דוד - טוב שבדין; עשו רע שבדין

בעשו כתוב: "וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי" (בראשית כה, כה), ועל כן היה שורה בו מינו, ואם תשאל אדמוני כתוב בעשו, והלא כתוב גם בדוד "וַיְבִיֵאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי" (שמואל א' טז, יב), אלא עשו מן זוהם הזהב נעשה^[כז], ודוד בזוהר הזהב נדבק, בעשו כתוב בו "אֲדָמוֹנִי כָּלֹּ פְּאֻדֶּרֶת שְׁעָרִי", שהוא בזוהם ופסולת התוך הזהב יצא, ובדוד כתוב בו "עַם יִפֶּה עֵינָיִם וְטוֹב רֵאִי".

בוא וראה מה הטעם, כי גון לבן ידוע ענינו, וגון אדום ידוע ענינו, אם האדמימות בתחלה ואחר כך נראה בו לבנינות, הרי כח טהור נולד בו ומתחיל להטהר, ואם לבנונית בתחלה ואחר כך נראה בו אדמימות הרי התחיל להטמא, בזה כתוב: "וְטָמְאוּ הַפְּהִינִי", שהרי נולד בו הכח של אודם להטמא. והכהן היה מכיר בכל אותן הגונים, ולפעמים כשנראה בו גון של טהרה היה צריך להסגירו, לראות אם נולד בו גון אחר טמא, ואם לא היה מטהרו, זה שכתוב: "וְטָהְרוּ הַפְּהִינִי" וגו'.

זוהר חלק ג פרשת תזריע דף מט עמוד א

'לבן אדמדם' - שאין בכח החסד לבטלו

רבי יצחק אמר, מהו "נִגְעַ לְבָן אֲדָמָדָם", נגע ממש הוא אם הלבנינות נראתה והאדמימות לא עברה, כך נשמע ממה שכתוב: "לְבָן אֲדָמָדָם".

רבי יוסי אמר, הטעם, לפי שהלבנינות אינה נראית בלבדה אלא ביחד עם האדמימות, כעין ערבוב של לבן ואדום.

רבי יצחק אמר אף על פי שהלבנינות נראית בלבדה אם האדמימות לא עברה נגע הוא^[כח] שכתוב: "אִם יִהְיֶה חֲטָאִיְכֶם כְּשֵׁנִים כְּשֵׁלֶג יִלְבִּינּוּ" (ישעיהו א, יח). וכאשר נתלבן הכל רחמים נמצאים והדינים נעקרו.

יש חטא הפוגם בנוקבא ויש הפוגם בדכר

למד רבי אבא, כתוב נגע הוא וכתוב נגע היא, אחד לשון זכר ואחד לשון נקבה, אלא כאשר עולם בחינת נקבה נטמא בעבור חטאי התחתונים כתוב נגע היא, וכאשר עולם בחינת

זיו הזוהר

כד. פירוש, מן הפסולת והרע שבמידת הדין, ודוד מן הטוב שבמידת הדין. כה. רבי יוסי מקיל שאף על פי שיש אדמימות אם הלובן עומד בלבדו אין מקלקל האודם שאצלו וטהור. אבל רבי יצחק

זכר אינו מטוהר בעבור חטאי התחתונים כתוב נגע הוא[כ"ו], והיו ניכרים אלה הענינים אצל הכהן דינים שבאו מזה העולם ודינים שבאו מזה העולם, והבין מזה איזה קרבן שצריך להקריב, שכתוב זכר תמים, וכתוב נקבה תמימה יביאנה, שהרי היה ניכר הענין מאין באו הדינים ומהיכן אותן החטאים, אם נאחזים בזה או בזה[כ"ז].

ועל זה כתוב: "זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשָׁבָה" (תהלים נא, יט). להוציא שאר קרבנות שאין כתוב בהם רוח נשברה, שהם שלום לעולם ושמחת העליונים והתחתונים.

זיו הזוהר הזוהר הקדוש
 מחמיר שאין טהור אלא כשעבר האודם לגמרי. **כז.** בעולם המלכות שהיא בחינת נקבה הפגם יותר גדול על ידי חטאי האנשים מבעולם התפארת שהוא בחינת זכר. ולכך אומר תחלה אסתאבת, ואחר כך אומר לא אתדכי. **כז.** פירוש, שניכר אם פגם בעולם בחינת הנקבה או שפגם בעולם שהוא בחינת זכר.